

Szép eredmények a marxista-leninista esti egyetemen

Az új tanévre megkezdődtek a felvételi vizsgák

A Csongrád megyei pártbizottság szegedi marxista-leninista esti egyetemének mindhárom évfolyamában most fejeződtek be a vizsgák. Az első évfolyamban 190-en, a második évfolyamban 140-en vizsgáztak és az esti egyetemet 130 hallgató végezte el.

Kommunisták és pártönkivüliek, munkások és értelmiségiek tanulnak a marxista-leninista esti egyetemen, s gazdagítják elméleti felkészültségüket, hogy még eredményesebben végezhessék feladataikat a különböző posztokon.

A vizsgák befejezésével munkatársunk felkereste Szabó Gáborné elvtársnőt, az esti egyetem igazgatóját, aki a következőket mondotta:

— Az esti egyetem mindhárom évfolyamának hallgatói jó felkészültségről tettek tanbizonyosságot a vizsgákon. Komolyan és alaposan elsajátították a tananyagot. Bizonyítja ezt az is, hogy a három évfolyam hallgatóinak átlagos tanulmányi osztályzata a 4-es felett van.

A követelmények magasak voltak és a jó tanulmányi átlag a hallgatók odaadó tanulását, s ugyanakkor az oktató tanárok lelkiismeretes tevékenységét mutatja.

Itt kell köszönetet mondani az esti egyetem tanárainak, akik — különösen a második félévben — jelentősen növelték az oktatómunka színvonalát.

— Az elmúlt tanévben a megyei párt-vezetőség bizottság felhívta az esti egyetem vezetésének figyelmét arra, hogy az elméleti kérdéseket jobban kell alkalmazni a gyakorlatra, az életre. Ilyen vonatkozásban is jelentős az előrehaladás az esti egyetemen, mert

az elméleti kérdések tárgyalását a gyakorlattal, az élettel kapcsolattal össze.

Igy volt ez például a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. és XXI. kongresszusán elhangzott elvi kérdésekkel kapcsolatban, valamint a magyar munkáscsapatok kommunista pártja VII. kongresszusának anyagának tárgyalásakor is —, állapította meg befejezőként az iskola igazgatója.

Egyébként a marxista-

leninista esti egyetem iránt igen megnövekedett az érdeklődés. Szegedről, Hódmezővásárhelyről és a megye különböző részeiből kommunisták és pártönkivüliek igen sokan kérték felvételüket az első évfolyamra. Nincs mód azonban arra, hogy valamennyi jelentkező az esti egyetemen tanuljon, mert a létszám kötött. Idén így a marxista-leninista esti egyetem első évfolyamára 200 hallgatót vesznek fel. Természetesen azok, akik nem kerülnek az esti egyetemre, a pártoktatás különböző formáiban — előkészítőknek megfelelően — gyarapíthatják marxista-leninista tudásukat.

Az esti egyetem első évfolyamára most folynak a felvételi vizsgák. A jelentkezők a megye különböző részeiből Szegedre utaznak és Szegeden tesznek felvételi vizsgát.

A marxista-leninista esti egyetem első évfolyamában kommunisták és pártönkivüliek, munkások és értelmiségiek tanulnak majd.

Most is, mint az elmúlt iskolai évben az esti egyetem hallgatói között számos műszaki értelmiségi és orvos is lesz.

Az iskolai év az esti egyetemen szeptember 5-én kezdődik.

Nyolc új lakás készült el a Bartók Béla téren

Tovább folytatják az emeletráépítéseket

Elkészültek az emeletráépítéssel a Bartók Béla tér 3 szám alatt. Az építkezés műszaki átadása tegnap történt meg az összes érdekelt bevonásával. Az itteni, még 1881-ben megépített, magasföldszintes házra két emeletet húztak az ősz és a tavasz folyamán.

Két kétszoba-hallos, négy kétszoba és két egyszoba-hallos, összesen tehát nyolc összkomfortos lakás készült a két új emeleten. Mind egyik lakás modern, parkettázott, cserépkályha-fűtéses.

Alig háromnegyed év alatt végezte el a munkát a kivitelező, a Szegedi Építőipari Vállalat. Munkája ellen komoly kifogás nem merült fel. Maguk a lakók építették meg ezeket az új lakásokat.

Több szegedi vállalat és intézmény dolgozóit foglalkoztatja az építkezés. Az emeletráépítéssel az emeletráépítést. A Pécsi Geodézia és Térképészeti Vállalat szegedi kirendeltsége, a DÁV, a Tudományegyetem és a járási tanács dolgozóinak számára készült a lakások.

Jelentős állami támogatást is kaptak a lakók, az önkormányzat saját maguk is hozzájárultak az építkezés költségeihez. A kétszobás lakások mintegy 120 ezer forintba, az egyszoba-hallos

lakások 115 ezer forintba kerültek. Lakásonként körülbelül 60 ezer forint volt az állami támogatás összege. Egy-egy lakó ezenkívül 45 ezer forint kedvezményes, hosszabb lejáratú kölcsönt is kapott.

Elhhez még 13–16 ezer forintot kellett a lakóknak egyenként készpénz-hozzájárulás címén befizetni.

Ezek az új lakások az Ingatlankezelő Vállalat tulajdonába mennek át, de a lakók 10 évig körülbelül 70 százalékos lakbérelengedéssel részesülnek, hogy a hozzájárulásuk egy része megtérüljön.

Most, hogy az emeletráépítés befejeződött, az Ingatlankezelő Vállalat tovább folytatja a munkát a házban és teljesen rendbehozza az épület régi, magasföldszinti és udvari részeit is. Az épület új, utcai homlokzatát Tápai Antal szobrászművész domborművei díszítik.

Itt említjük meg, hogy a Bartók Béla téren a jövőben újabb emeletráépítések kerülnek sorra.

A Tábor utca sarkán lévő házban kívül a most elkészült házban szomszédos épületekre, valamint a tér többi oldalán az arra alkalmas házakra is emeletet építenek.

A közös gazdálkodás érettségi

Már több mint egy hete megkezdődött az őszi árpa betakarításával az egyik legfelkészültebb munka: az aratás. Ez azonban az összes mezőgazdasági munkák közül a legnehezebb is, mert terhet még csak részben tudják levonni a dolgozó parasztok válláról a gépek. Bizony az idén még sok termelőszövetkezet háztáján kellett leakasztani a szegről a kaszát is, mert mintegy 3500–4000 hold gabona aratását nem tudták elvállalni gépállomásaik.

Ha most az aratás dandárjában számításba vesszük a mínuszokat és pluszokat, arra is gondolni kell, hogy néhány tényező lényegesen segíti az aratást. Így például a régi és új tsz-ekben általában jobb volt a felkészülés, mint más esztendőben. Az újszövetségi Új Élet, a tápai Tiszatáj Tsz-ek kivételével minden különösebb külső segítség nélkül jól halad a munka. Az ősszel tavasszal alakult szövetkezetek, ahol még kisparcellákban van a gabonavetés, a szövetkezeti gazdák az összefogás erejével eredményesebben dolgoznak, mint egyéniileg gazdálkodó korukban. Elmondhatni, hogy ma kinn a földeken nagy kedvvel, egyetértésben dolgozik a szegedi járásban is a sok egymásra talált ember.

A hűvös időjárás kissé megnyújtotta az érési időt, ezért ma még nem hajtja őket más, csupán a nyár sürgető melege és a magokkal hozott szorgalom. A rőszkei tsz-ekben már learattak több mint ezer hold gabonát. Ebből csak 60 holdat vágta géppel, a többi kézi kaszákkal. A szegedi szövetkezetek közül a Felszabadulás után a Táncsics és a Dózsa is be akarja fejezni az aratást a hét végére. Csak az újszövetségi marad még egy-két napra való munka a jövő hétre.

Nem üres szólam, hogy az ez évi időben, szemvesztés nélkül végzett aratással is előbbre jutnak szövetkezetek, községeink a nagy történelmi átalakulás útján. A jó aratás erősíti gazdaságukat, növeli életszínvonalukat. Az állam, a gépállomá-

sok révén nagy segítséget nyújt közös gazdaságainknak. De semmiféle segítség nem helyettesítheti, nem pótolhatja a szövetkezeti gazdák, a családtagok munkáját. Minden család, minden ember részese lesz a szövetkezetek teremtette jobb paraszti életnek. Természetes, hogy amikor összefogva e jobb élet megteremtésén munkálkodik a párt és az állam, a munkásosztály és a parasztság, akkor minden dolgozó parasztna kötelessége, hogy szívvel, lélekkel együtt dolgozzon a közös nagy célért.

Általában jól halad az aratás Szegeden és a járásban is. Mégis úgy hisszük, nem vesztőjőslő varjúkárogás, ha a párt és tanácsszerveink, a kommunisták, az egész falu lakossága figyelmét a ma fontos feladatának nehézségeire, azok leküzdésének módjára hívjuk fel. A májusi eső-nélküli időjárás hatását megcsinálták a gabonák. A vártól kevesebb lesz a termés. Betakarításával eddig nem volt különösebb probléma, nincs még szemszóródási veszély. De ha két-három napig forró, napos idő köszönt ránk, akkor egyik napról a másikra itt lesz a baj. Ha pedig szóródik a gabona, kevesebb lesz az átlagtermés. Ha például a szegedi járás szövetkezeteinek gabonatermő területén hol-danként csak 10 kilogramm elhullana, az több mint kétezer mázsa gabonát jelentene. Ennyivel kerülne kevesebb a közös raktárakba, ez hiányozna népgazdaságunk élelétárból. A következő napokban tehát most az a feladat járul a mezőgazdasági dolgozóira, hogy időben, szemeszteség nélkül, takarítsák be a kenyérgabonát.

Betakarítási nehézségek azonban nemcsak a pergesből adódnak. Fennáll veszélye annak is, hogy a learatott gabonát kevésbé kötve, keresztekbe rakva megáztatja az eső és kicsírázhat a mag. Amilyen szeszélyes az időjárás, erre számíthatunk. De ezt megelőzhetjük, ha azonnal ke-

resztbe rakjuk a kéréket, s megkezdjük a behordást. A szegedi termelőszövetkezetek közül a Táncsics és a Dózsa — bár még folyik az aratás — már megkezdte a hordást is, sőt a tsz-tagok hétfőn már csépelni szeretnének. Hasonlóan kell gondolkodni minden közös gazdaság vezetőjének és tagságának.

A gabonabetakarítás azonban csak az egyik, bár kétségtelen legfontosabb munka. Már sokat hallottunk, olvastunk szakembereinktől a tarlóhántás gyors elvégzésének fontosságáról, a második vetés előnyéről. Régi örökség, a külterjes gazdálkodás maradványa nálunk a tarlólegelő. A gyakorlat igazolja, hogy ebből több kár származik, mint haszon. Elpárolog a talaj nedvessége, virítanak a gyomok a végeredményben a jövő évi termés csökken. Mindezt elkerülhetjük a közvetlen aratás utáni tarlóhántással. Ha pedig másodikvetést is alkalmazzunk, ezzel növelhetjük a takarmánykészletet, jövedelmezőbbé tehetjük az állattenyésztést.

Ebben a munkában igen nagy felelősség hárul a falusi párt- és tanácsszervekre. Igaz, mindezek a mezőgazdasági termelés szakproblémái. De a kommunisták, párt- és állami szerveink egyik legfontosabb hivatása, hogy segítsék a termelést, hogy pilitikail munkájuk nyomán növekedjen a föld terméshozama. Régi igazság, hogy keveset ér az a »politikai tevékenység«, amelynek anyagi javak gazdagodásában nincs látszata.

Az ország, s benne Szeged környéke gabonabetakarítása egész népünk érdeke. E napokban a mezőgazdasági dolgozóira tekint az ország lakossága. További jó munkával, növeljék azt a megbecsülést, amit eddigi munkasikerükkel elérték. Termelőszövetkezeink, régiek és újak, ebben a felelősségteljes és nehéz munkában is legyenek tanúságot arról, hogy már érettek a közös életre.

Nagy Pál

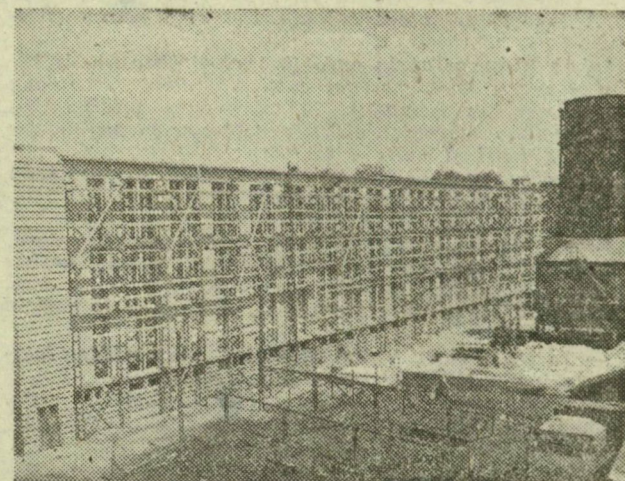
Hazai és külföldi gyógyfürdőkben nyaralnak a termelőszövetkezeti gazdák

Hetvenezren csatlakoztak eddig a termelőszövetkezeti tagok biztosítási és önszervezési csoportjaihoz, amelyek házasság, szülés, valamilyen rokkantság és halálozás esetén nyújtanak nagyobb összegű segélyt tagjaiknak. A csoportok az idén megkezdtek a szövetkezeti gazdák üdültetési rendszerének kiépítését is.

Az idén nyáron ezerkét száz termelőszövetkezeti

paraszt ingyenes üdüléséről gondoskodnak. Megnyílnak a szövetkezeti parasztok előtt Hévíz, Hajdusoboszló, Siófok és több Balaton-parti helység nyaralói. Ebben az évben már külföldi üdülést is biztosítanak a termelőszövetkezeti tagok részére: harmincketten Moszkvában és környékén töltenek majd egy hetet, egy másik csoport pedig Csehszlovákiába utazik.

Bővítik a Láng-gyárat

A budapesti Láng Gépgyár — az ország egyik legnagyobb üzemét — tovább bővítik és korszerűsítik. A gyár új készítményei, a 100 megawattos gőzturbinák szerelésére építik a felvételiútkön látható hatalmas szerelőcsarnokot. A 110 méter hosszú és 26 méter széles több emeletnyi magas csarnokot a tervek szerint jövőre adják át.

Nagy István

terben. Mert azt a néhány suhancot, akik a filmekben mutatott cowboyokat majmolva, széles karimájú som-eróban, sarkantyús csizmában, colt-táskával az oldalukon, bitangoltak végig meg vissza az utakon, nem mertem a fiatalság fogalmába vonni. A fiataliságot nem ők, hanem nyilvánvalóan azok a fiúk képviselték Bécsben is, akikkel a város északi részén, a Hühstadtplatzen találkoztam. Fűtőrézre lépkedtek előttem, hómuk alatt egy-egy díszes kötésű Thomas Mannal, s amikor elváltak, kézfogással és ezekkel a szavakkal búcsúztak egymástól: »Légy becsületes és végezd jól a munkádat!«

S csak a rendes fiatalok közé tudom sorolni azt a szép ifjú asszonyt is, aki rokona Irma nénihez és nemrég ment férjhez másodszor. Miközben a fényképét nézegettem, Irma néni révén bepillantottam az életébe. Ugyszólván gyerekfejjel, 17 éves korában férjhezment egy jóképű fiatalemberhez, lett egy gyerekük, majd nem sokkal később elváltak. A férj ugyanis szeretőt tartott, s a fiatalasszonyt ezt nem volt hajlandó tűrni, bármennyire igyekeztek is meggyőzni, hogy »Bécsben ez a feleség sorsa«. A válás kimondása után levonta a tanulságokat és megismerkedett egy jóval idősebb, elvált munkásemberrel, aki szereti, megbecsüli s boldogságot nyújt számára. Az új férj jóval idősebb (neki is láttam a fényképét) és nem az a típus, akiért a nők szíve meg szokott szakadni. De nem ez a fontos. A fiatalasszonyt azt tartja: ha a férfi csak egy fokkal szebb az ördögnél, különben becsületes, akkor a feleség szempontjából az ilyen többet ér, mint ezer nagypénzű és kicsapongó Don Juan.

Hanem azt meg kell hagyni, hogy Bécs el tudja győnyörködtetni az idegent. Mintegy 2000 szebbnél szebb szobor és emlékmű ékesíti az utcákat és a tereket, s bizony, ha igazságos

akarok lenni, akkor »a szobrok város« elnevezést el kell vennem Szegedtől, hogy Bécsnek adjam. A Ring karéja és a Duna-kanális vonala között rengeteg a történelmi nevezetességű rokokó, reneszánsz, barokk stb. stílusú ház, nagynevű építőművészek alkotása. A karcsú tornyú Rathaus a mi Országházunk stílusában épült, az egyetem súlyos és patinás falai szintén ámulatra készítik a vendégeket.

A schönbrunni királyi kastély pajzar díszítésű termeit járva, nem tudtam szabadulni a gondolatától: a magyar nép véres verejtéke is itt van e tömegtelen sok kincsbe ágyazva. A kínai terem remekművű falfigurái állítólag foszforeszkálnak. A góbelin terem flamand mester munkája. A milliós szoba falai (annak idején egymillió forintba került) rózsafából vannak kifaragva, s a filigrán díszítések máza 24 karátos arany. Az óriási tükörteremben nem kerül nagy erőfeszítésbe felidézni az 1815-ös Bécsi Kongresszus, vagy ahogyan más-keppen nevezték: »táncoló kongresszus« véget nem érő ceremóniáit. A fuma szerint az öt éves Mozart ebben a teremben is játszott, s miközben egy alkalommal leesett a székéről, Mária Antoinette felemelte és megcsókolta. A fiúcska erre ünnepélyesen kijelentette, hogy mihielyt felnő, a hercegnőt elveszi feleségül, azonban — mint a férfiak általában — nem tartotta be ígértét.

Látam egy fényképsorozatot, amely az 1945-ös nagy bombázások után mutatta az osztrák fővárost. Nagyon nehéz lehetett akkor a kormos romok erdejében elképzelni a jelenlegi városképet. A művészettörténeti múzeum belyukasztott kupolával éktelenkedett, a parlament falai csónkán meredeztek az égbe, a világhíró Operaház ablakai kiégett sötétlettek,

mint a halálszemek, a lakóházak jelentős része kártyavárként összeomlva kiserítette a hajléktalan lakosságot. Es ma minden áll eredeti formájában, a háború nyomait úgyszólván teljesen eltüntették. Csúpn az Operaház helyreállítására 10 millió dollárt költöttek, s ma igazán méltó temploma a világ zenekultúrájának.

Szép élményekkel akartam elbűcsüzni Bécsből, azonban nem sikerült. Leültem pihenni a Duna-kanális partján egy padra, elővettem a zsebemben felejtett Dél-Magyarországot, amikor megszólított egy alacsony termetű, horgászbotos, idősebb ember.

— Ön magyar? — kérdezte.

— Az volnék.

— Jaj de örülök — tárta szét a kezét. — Én is úgy szöktem ki Budapestről 1948-ban az ávosok elől.

— És aztán miért? — érdeklődtem kíváncsian.

— A Súlyok-párt kortese voltam én amíg lehetett, ott ártottam a kommunistáknak ahol tudtam.

Szemtől szemben álltam egy olyan emberrel, aki miatt a felszabadulás előtt sosem volt kenyerem és kilátásom. Az illető bizonyosan nem látta rajtam, hogyan fog lángot bennem a gyűlölet parazsa, különben aligha hengegett volna itthoni tevékenységével. S várta mafla-szelíd arcával a választom, mert el sem tudta képzelni, hogy Bécs kellős közepén egy eleven magyar kommunistaival találkozhatik. Egy ideig latolgattam, hogyan ijesszem el a közelemből, majd így válaszoltam neki.

— Okosan teszi ön, hogy nem a mi kenyerünket pusztítja, és igazán örülök, hogy nem mérgezi odahaza a közlevegőt.

Nagyon jól értett a szóból, s úgy otthagytam, hogy köszönni is elfelejtett. En is felálltam és elindultam ellenkező irányba.